

— v zadevi C-53/09 plačila, ki jih od upravljavca zadevnega programa prejmejo unovčevalci, ki strankam dobavijo darila za zvestobo, šteti za plačilo tretjih oseb za dobavo blaga tem strankam ali, glede na okoliščine, za opravljanje storitev za te stranke. Vendar mora predložitveno sodišče preveriti, ali ta plačila vključujejo tudi plačilo za opravljanje storitev, ki pomeni ločeno transakcijo, in

— v zadevi C-55/09 plačila, ki jih od sponzorja prejme upravljavec zadevnega programa, ki strankam dobavi darila za zvestobo, v delu šteti za plačilo tretjih oseb za dobavo blaga tem strankam in v delu za plačilo storitev, ki jih opravi upravljavec tega programa v korist tega sponzorja.

⁽¹⁾ UL C 90, 18.4.2009.
UL C 148, 5.6.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. oktobra 2010 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-154/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2002/22/ES — Elektronske komunikacije — Omrežja in storitve — Člena 3(2) in 8(2) — Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalne storitve — Nepravilen prenos)

(2010/C 328/07)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Guerra e Andrade in A. Nijenhuis, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika (zastopnika: L. Inez Fernandes, zastopnik, L. Morais, odvetnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 3(2) in 8(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, str. 51) – Določitev podjetij, ki so odgovorna za izvajanje univerzalne storitve

Izrek

1. Portugalska republika s tem, da v nacionalno pravo ni pravilno prenesla pravnih določb Unije, ki urejajo določitev izvajalca ali

izvajalcev univerzalne storitve oziroma v vsakem primeru s tem, da ni zagotovila praktične uporabe teh določb, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(2) in 8(2) Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah)

2. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 153, 4.7.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Združeno kraljestvo) – Secretary of State for Work and Pensions proti Taous Lassal

(Zadeva C-162/09) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Prosto gibanje oseb — Direktiva 2004/38/ES — Člen 16 — Pravica do stalnega prebivališča — Časovna veljavnost — Obdobja pred datumom prenosa)

(2010/C 328/08)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Secretary of State for Work and Pensions

Tožena stranka: Taous Lassal

Ob udeležbi: The Child Poverty Action Group

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Razlaga člena 16(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, str. 77) – Državljan Unije, ki je v Združenem kraljestvu zakonito prebival v obdobju petih let pred 30. aprilom 2006, rokom za prenos Direktive, nato pa je ozemlje zapustil za obdobje desetih let – Upoštevanje obdobja prebivanja pred 30. aprilom 2006 za priznanje pravice do stalnega prebivališča

Izrek

Člen 16(1) in (4) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja [d]irektive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/E[GS] je treba razlagati tako:

- da je treba obdobja petih let neprekinjenega prebivanja, ki je bilo pred datumom prenosa Direktive 2004/38, torej 30. aprilom 2006, v skladu s predpisi prava Unije pred tem datumom, upoštevati za namen pridobitve pravice do stalnega prebivališča po členu 16(1) te direktive in
- da odsotnosti iz države članice gostiteljice, ki trajajo manj kot dve zaporedni leti in do katerih je prišlo pred 30. aprilom 2006 in po petih letih zakonitega in neprekinjenega prebivanja, končanega pred tem datumom, ne morejo vplivati na pridobitev pravice do stalnega prebivališča po navedenem členu 16(1).

(¹) UL C 153, 4.7.2009.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. oktobra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Georgi Ivanov Elčinov proti Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa

(Zadeva C-173/09) (¹)

(Socialna varnost — Svoboda opravljanja storitev — Zdravstveno zavarovanje — Bolnišnično zdravljenje v drugi državi članici — Predhodna odobritev — Pogoji za uporabo člena 22(2), drugi pododstavek, Uredbe (EGS) št. 1408/71 — Način povračila stroškov bolnišničnega zdravljenja v drugi državi članici zavarovancu — Obveznost nižjega sodišča, da ravna v skladu z navodili hierarhično višjega sodišča)

(2010/C 328/09)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Georgi Ivanov Elčinov

Tožena stranka: Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Administrativen sad Sofia-grad – Razlaga člena 49 ES in člena 22 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1) – Zdravstveno zavarovanje – Zavrnitev odobritve kritja stroškov učinkovitejšega zdravljenja v državi članici, ki ni država članica prebivanja zavarovanca, s strani pristojnega nacionalnega nosilca iz njegovega proračuna (obrazec E 112) – Domneva o nujni povezavi med tem financiranjem in obstojem te vrste zdravljenja na nacionalnem ozemlju – Dikcija „zdravljenje, ki ga ni možno nuditi v državi, v kateri oseba prebiva“ – Način odobritve kritja in povračila predloženih stroškov– Obveznost nižjega sodišča, da ravna v skladu z navodili glede razlage hierarhično višjega sodišča, za katera pa prvo meni da so v nasprotju s pravom Skupnosti

Izrek

1. Pravo Unije nasprotuje temu, da je nacionalno sodišče, ki o zadevi ponovno odloča po tem, ko mu je zadevo vrnilo hierarhično višje sodišče, pri katerem je bila vložena pritožba, v skladu z nacionalnim procesnim pravom vezano na pravno presojo hierarhično višjega sodišča, če glede na razlago, za katero se je obrnilo na Sodišče, ocenjuje, da ta presoja ni v skladu s pravom Unije.
2. Člen 49 ES in člen 22 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnost, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006, nasprotujeta ureditvi države članice, ki se razlaga tako, da vsekakor izključuje kritje stroškov bolnišničnega zdravljenja v drugi državi članici, za katero ni bila pridobljena predhodna odobritev.
3. V kontekstu zdravljenja, ki ga ni mogoče zagotoviti v državi članici, na ozemlju katere ima zavarovanec stalno prebivališče, je treba člen 22(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1408/71 v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1992/2006, razlagati tako, da odobritve, zahtevane na podlagi odstavka 1(c)(i) istega člena, ni mogoče zavrniti: